

Bryssel den 9 juni 2017
(OR. en)

10042/17

LIMITE

FISC 129
ECOFIN 503

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0406 (CNS)**

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	7120/17 FISC 62 ECOFIN 188 + COR 1
Komm. dok. nr:	15817/16 FISC 241 IA 145
Ärende:	Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde – Allmän riktlinje

I. INLEDNING

1. Vid mötet i Ekofinrådet den 17 juni 2016 gjorde kommissionen följande uttalande som skulle tas till protokollet från det mötet: *”Kommissionen förbinder sig att före årets slut lägga fram ett lagstiftningsförslag som gör det möjligt för enskilda medlemsstater att avvika från det gemensamma systemet för mervärdesskatt för att tillämpa ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet för inhemska leveranser som överstiger ett visst tröskelvärde med bevarande av den inre marknaden.”*
2. Den 21 december 2016 antog därför kommissionen ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt vad gäller tillfällig tillämpning av ett allmänt förfarande för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av varor och tjänster över ett visst tröskelvärde (dok. 15817/16 FISC 241).

3. Detta förslag diskuterades första gången under det maltesiska ordförandeskapet vid mötet i arbetsgruppen för skattefrågor den 26 januari 2017. En första kompromisstext utarbetades av ordförandeskapet och diskuterades vid mötet i arbetsgruppen för skattefrågor den 22 februari 2017. En andra kompromisstext presenterades och diskuterades vid mötet i arbetsgruppen för skattefrågor den 8 mars 2017. Texten uppdaterades därefter inför mötet i Coreper den 15 mars 2017 och mötet i rådet den 21 mars 2017 (dok. 7118/17 FISC 61).
4. Ordförandeskapet noterade ministrarnas riktlinjer liksom de kvarstående frågor som kommer att utgöra grunden för det fortsatta arbetet i rådet med detta ärende.
5. Arbetet fortsatte vid mötena i arbetsgruppen för skattefrågor den 4 april och 19 maj 2017. Vid mötet den 4 april diskuterade medlemsstaterna ett nytt kompromissförslag från ordförandeskapet. Rådets juridiska avdelning avgav den 12 maj 2017 på begäran ett juridiskt yttrande om förslagets överensstämmelse med fördragen.
6. Med detta som grund utarbetades ett nytt kompromissförslag och en diskussion följde vid högnivågruppens möte den 6 juni 2017.

II. LÄGESRAPPORT

7. Under de första diskussionerna ställde sig vissa medlemsstater bakom principen om en allmän omvänd betalningsskyldighet, medan andra var skeptiska men samtidigt öppna för vidare diskussioner. En annan grupp av medlemsstater anmälde allmänna och/eller politiska granskningsreservationer.
8. I sina kompromisstexter har ordförandeskapet behandlat vissa av de farhågor som nämns av medlemsstaterna. I enlighet med det juridiska yttrandet från rådets juridiska avdelning infördes ytterligare skyddsåtgärder och restriktioner, och det senaste kompromissförslaget, som återfinns i dok. 10041/17 anses därför vara rättvist och välavvägt.
- . Mot denna bakgrund vill ordförandeskapet understryka följande viktiga inslag i kompromissförslaget:

1. Tillämpningsområde för det framtida direktivet

9. Några få medlemsstater ansåg att förslagets tillämpningsområde borde omfatta alla tjänster och varor. Andra medlemsstater stödde tillämpningsområdet enligt kommissionens förslag, vilket innebär att undantaget skulle vara tillämpligt endast för varor och tjänster över en tröskel på 10 000 euro.
10. Med tanke på förslagets undantagskaraktär föreslår ordförandeskapet att tröskeln på 10 000 euro ska behållas (artikel 199c.1).

2. Villkor för beviljande av undantag

11. Av diskussionen framgick det att vissa medlemsstater förespråkar att direktivet ska innehålla stränga villkor, medan andra önskade större flexibilitet eller till och med inga villkor alls.
12. För att komma fram till en välavvägd kompromiss föreslår ordförandeskapet att siffrorna i kommissionens förslag ska behållas, dvs. minst 5 procentenheter över gemenskapens medianvärde för mervärdesskattegapet (artikel 199c.1 a) och en karusellbedrägerinivå inom det totala mervärdesskattegapet på mer än 25 % (artikel 199c.1 b). Vidare har man också behållit villkoret att medlemsstaten måste fastställa att andra kontrollåtgärder än undantaget inte är tillräckliga för att bekämpa karusellbedrägerier inom dess territorium (artikel 199c.1 c).
13. Ordförandeskapet har emellertid lagt till ytterligare skydd för undantaget i form av förtydliganden och ytterligare krav i syfte att begränsa undantaget till vad som är proportionerligt i förhållande till det eftersträlvade målet.

14. Förtydligandena avser kontrollåtgärderna i artikel 199c.1 c, och de tillagda villkoren innebär att den berörda medlemsstaten måste fastställa att de beräknade vinster när det gäller skattemoral och skatteuppbörd som förväntas bli resultatet av införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet överskrider de förväntade totala ytterligare bördorna på företag och skatteförvaltningar med minst 25 % (artikel 199c.1 d) och att införandet av allmän omvänd betalningsskyldighet inte leder till att kostnaderna för företag och skatteförvaltningar blir högre än dem som användningen av andra kontrollåtgärder resulterar i (artikel 199c.1 e).
15. Det bör erinras om att alla dessa villkor måste vara uppfyllda för att en medlemsstat ska kunna lämna in en ansökan till kommissionen, innan det kan betraktas som berättigat att tillämpa undantaget från allmän omvänd betalningsskyldighet.

3. Upphävande av undantaget: rådets och kommissionens roll

16. I kommissionsförslaget föreskrevs att kommissionen i händelse av betydande negativ inverkan på den inre marknaden kan upphäva samtliga tidigare beviljade undantag. Att ge kommissionen denna möjlighet väckte farhågor i vissa medlemsstater. Därför diskuterades frågan om rådets i stället för kommissionens deltagande i processen för att upphäva ett undantag. Majoriteten av medlemsstaterna ansåg att rådet även i fortsättningen skulle ha befogenheten att anta och upphäva undantag.
17. Om rådet på sedvanligt sätt, i enlighet med principen om enhällighet, skulle besluta att upphäva ett undantag skulle samtliga medlemsstater, inbegripet de som tillämpar undantaget, behöva stödja upphävandet. Detta skulle kunna leda till en situation där det i praktiken är mycket svårt att erhålla samtycke från de medlemsstater som omfattas av undantaget.

18. För att se till att systemet fungerar föreslår ordförandeskapet ett förfarande för omvänd enhällighet. Detta förfarande skulle innebära att kommissionen, om ett antal kriterier är uppfyllda, kan lägga fram ett förslag om upphävande av ett undantag som beviljats en medlemsstat. Förslaget skulle anses vara antaget, och undantaget därmed upphävt, såvida inte rådet enhälligt förkastar kommissionsförslaget inom 30 dagar ("omvänd enhällighet") (artikel 199c.5).
19. Enhälligt stöd kunde inte uppnås på teknisk nivå i denna fråga då vissa medlemsstater som är positivt inställda till allmän omvänd betalningsskyldighet hävdade att användningen av upphävandeförfarandet de facto kan leda till att undantagets giltighetstid förkortas, även om undantaget har beviljats för fem år. Mot bakgrund av detta ställer de sig inte bakom omröstningsförfarandet för omvänd enhällighet som sådant. Ordförandeskapet anser dock att en sådan lösning är den bäst lämpade för att säkerställa att undantaget fungerar på ett rättsligt korrekt och praktiskt sätt.

4. Undantagets giltighetstid

20. I förslaget föreskrivs att undantagets giltighetstid ska vara fem år (dvs. till och med den 30 juni 2022) Vissa medlemsstater uttryckte oro över att denna tidsperiod är alltför kort på grund av de administrativa förändringar som ska föras in i de nationella lagstiftningarna och den börda som genomförandet av systemet innebär för företagen. Andra delegationer ansåg att undantaget, på grund av dess experimentella karaktär, skulle begränsas till två eller tre år eller åtminstone som längst fem år.
21. På teknisk nivå tycktes det finnas en viss samstämmighet för en giltighetstid på fem år för undantaget. Enighet har emellertid inte kunnat uppnås avseende startdatum och slutdatum, och ordförandeskapet har därför satt datumen inom hakparentes i artikel 199c.7 och artikel 2 för att ministrarna ska kunna diskutera frågan.

III. DET FORTSATTA ARBETET

22. Mot denna bakgrund uppmanas Coreper att föreslå rådet att det, på grundval av denna not, vid ett kommande möte
- diskuterar frågorna i del II i denna not och
 - uppnår en allmän riktlinje om kompromisstexten i dok. 10041/17 FISC 128.
-